

Súd: Okresný súd Banská Bystrica  
Spisová značka: 7Ek/2044/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121374641  
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 09. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová  
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6121374641.3

## Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: DÔVERA zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Einsteinova 25/0, 851 01 Bratislava, IČO: 35 942 436, proti povinnému: MIJARO TRADE s.r.o., so sídlom Grešova 2862/2, 080 01 Prešov, IČO: 46 494 588, o vymoženie 232,-EUR, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Michal Brožina, exekútorový úrad so sídlom Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník IČO: 36 164 020, pod sp.zn. 12EX 920/21, o sťažnosti súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2044/2021 zo dňa 07. 06. 2024, takto

### rozhodol:

Súd sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2044/2021 zo dňa 07. 06. 2024 z a m i e t a.

### odôvodnenie:

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2044/2021 zo dňa 07. 06. 2024 vyššia súdna úradníčka rozhodla tak, že: „I. Súd v y h o v u j e námietkam oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov súdneho exekútora II. Súd v r a c i a výzvu na úhradu trov súdneho exekútora JUDr. Michal Brožina, Stropkovská 633/3, 08901 Svidník, IČO: 36164020 v Upovedomení o zastavení exekúcie sp.zn. 12EX 920/21, zo dňa 05.02.2024 na prepracovanie.“ Svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že súdny exekútor postupoval nesprávne v časti výzvy oprávnenému na náhradu výdavkov celkom vo výške 78,- Eur (vrátane DPH). Súdny exekútor uvádza, že vymohol sumu 24,- Eur. Oprávnený vo svojich námietkach uvádza, že exekútor nevymohol a ani neprijal nijaké plnenie, vo finančnom plnení bolo zohľadnené iné vyrovnanie po vykonaní ročného zúčtovania vo výške 24,- Eur. Súdny exekútor neuviedol, že sa k nemu dostalo vymožené plnenie (kedy nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku v zmysle § 61f ods. 1 Exekučného poriadku) a ani nevykonal nijaké rozúčtovanie sumy 24,- Eur v zmysle § 60 ods. 1 Exekučného poriadku. Vyššia súdna úradníčka, vychádzajúc z § 60 ods. 1 Exekučného poriadku určila pre prípad, ak by si exekútor vymoženú sumu 24,- Eur ponechal, jeho nárok na odmenu 20% (zo sumy 24,- Eur): 4,80 Eur, + 20% DPH: 0,96 Eur, spolu: 5,76 Eur (vrátane DPH). Rozdiel, ktorý by prináležal exekútorovi na paušálne výdavky by sa počítal zo sumy: 72,- Eur, vrátane DPH (z toho 60,- Eur + DPH: 12 Eur), t.j. 72,- Eur - 5,76 Eur = 66,24 Eur (vrátane DPH). Nakoľko nie je zrejmé, že exekútor si vymoženú sumu ponechal, vyššia súdna úradníčka vyhovelá námietkam oprávneného, teda paušálne výdavky prináležia súdnemu exekútorovi bez rozdielu v plnej výške podľa § 22 ods. 1 a 2 Vyhlášky vo výške: 72,- Eur (vrátane DPH: z toho 60,- Eur + 20%DPH: 12,- Eur). Preto rozhodla podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku tak, že námietkam oprávneného vyhovelá a vrátila výzvu na zaplatenie náhrady výdavkov súdnemu exekútorovi na prepracovanie. Výzvu na zaplatenie náhrady výdavkov, ktorá je súčasťou predmetného upovedomenia o zastavení exekúcie je potrebné prepracovať tak, aby namiesto výzvy na zaplatenie náhrady výdavkov oprávnenému celkom vo výške 78,- Eur (vrátane DPH) upovedomenie o zastavení exekúcie v predmetnej exekúcii obsahovalo výzvu oprávnenému na zaplatenie paušálnych výdavkov podľa § 22 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky vo výške 72,- Eur (vrátane DPH; z toho 60 Eur + 12, Eur).

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť súdny exekútor. Sťažnosť odôvodnil tým, že podľa názoru sudu, že plnenie prijaté v prospech trov exekútora sa uplatnia prednostne na náhradu výdavkov. Tento právny názor súdu je nesprávny. Zákonodarca dokonca priamo EP predpokladá, že nastane situácia, kde časť trov exekúcie zaplatí povinný a časť trov exekúcie oprávnený, resp. súd. Zákon nepojednáva o tom, že sú to iba paušálne výdavky. Sú to výdavky, ktoré znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora. V tomto prípade je to oprávnený. Čo je potrebné rozumiť pod pojmom trovy exekútora pojednáva § 196 EP. Súd nebral do úvahy sumu, ktorá bola zúčtovaná na úhradu záväzku povinného vo výške 24,-Eur, resp. súd uvedenú sumu nepovažuje za čiastku, z ktorej by sa mala odvodzovať nárok exekútora na odmenu. Jeho výklad je nesprávny. Napadnuté uznesenie je arbitrárne a preto navrhuje, aby súd napadnuté uznesenie zrušil a námietky oprávneného zamietol.

3. Oprávnený vo vyjadrení k podanej sťažnosti uviedol, že exekútor pred zastavením exekúcie pohľadávku oprávneného nevy mohol ani sčasti, ani neprijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku. Oprávnený má za to, že mu patrí len náhrada výdavkov podľa ust. § 22 ods. 1 vyhl. MS SR č. 68/2017 Z.z. vo výške 60,00 EUR + 12,00 EUR DPH. Vo finančnom plnení bolo zohľadnené iné vyrovnanie po vykonaní ročného zúčtovania u povinného v sume 24,-Eur. Z uvedeného vyplýva, že exekútor pred zastavením exekúcie fyzicky neprijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku a pred zastavením exekúcie pohľadávku oprávneného nevy mohol ani sčasti.

4. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Podľa § 197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

10. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

11. Podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

12. Podľa § 199c ods. 4 Exekučného poriadku, v ostatných prípadoch platí trovy exekútora povinný, a to splnením vymáhaného nároku alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

13. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

14. Úvodom sťažnostný súd pripomína, že v predmetnej veci došlo Upovedomením o zastavení exekúcie sp. zn. 12EX 920/21 zo dňa 05. 02. 2024 k zastaveniu exekúcie podľa § 61n ods. 1 písm. c) Exekučného poriadku z dôvodu, že pri exekúcii vedenej na majetok právnickej osoby sa do 30 mesiacov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou a ktoré by stačili aspoň na úhradu trov exekúcie. V súvislosti so zastavením exekúcie súdny exekútor vyzval oprávneného na náhradu trov exekúcie vo výške 78,- Eur. Proti upovedomeniu v časti výzvy na úhradu trov súdneho exekútora podal oprávnený námietky, pričom nesúhlasil s výškou náhrady trov. Napadnutým uznesením vyššia súdna úradníčka námietkam oprávneného vyhovel a upovedomenie v časti výzvy na úhradu trov súdneho exekútora vrátila súdnemu exekútorovi na prepracovanie, pričom konštatovala, že upovedomenie o zastavení exekúcie má správne obsahovať výzvu oprávnenému na zaplatenie paušálnych výdavkov podľa § 22 ods. 1, ods. 2 Vyhlášky vo výške 72,- Eur (vrátane DPH; z toho 60 Eur + 12, Eur). Uvedené súdny exekútor namietal a mal za to, že má nárok aj na odmenu zo sumy 24,-Eur, ktorá mala byť v priebehu exekúcie vymožená.

15. V prejednávannej veci sa tak stala spornou otázka či v súvislosti so zastavením exekúcie má súdny exekútor popri nároku na náhradu paušálnych výdavkov aj nárok na odmenu z čiastočne vymoženého plnenia. V tomto smere však sťažnostný súd, napriek nesúhlasu súdneho exekútora, musí súhlasiť s rozhodnutím vyššej súdnej úradníčky, že odmena súdnemu exekútorovi v tomto prípade nepatrí. Sťažnostný súd upriamuje pozornosť na § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ktorý upravuje, že ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov. Zákon tak explicitne vyjadruje, že pri zastavení exekúcie patrí súdnemu exekútorovi len náhrada výdavkov, odmenu zákon spomína len v tej súvislosti, že ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy (vrátane odmeny), ktoré si ponechal v súlade s § 60 Exekučného poriadku, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov. Uvedené však neznamená to, že by exekučný súd mohol pri zastavení exekúcie priznať súdnemu exekútorovi v rámci náhrady trov exekúcie aj odmenu, ktorá by zodpovedala čiastočnému splneniu vymáhaného nároku. Bez ohľadu teda na to či v priebehu exekúcie došlo alebo nedošlo k čiastočnému splneniu vymáhaného nároku treba konštatovať, že pri zastavení exekúcie Exekučný poriadok súdnemu exekútorovi v žiadnom prípade nárok na odmenu z vymoženého plnenia nepriznáva. V uvedenom tak došlo k zmene právnej úpravy oproti právnej úprave Exekučného poriadku účinnej do 31. 03. 2017.

16. Sťažnostný súd musí ďalej uviesť, že by nepovažoval ani za spravodlivé, aby oprávnený súdnemu exekútorovi hradil odmenu z vymoženého plnenia, trovy exekúcie má totiž znášať predovšetkým povinný. Práve od povinného má súdny exekútor nárok požadovať zaplatenie odmeny a náhrady paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami tak, ako tieto zložky jeho trov normuje § 197 ods. 1 Exekučného poriadku. To, že súdny exekútor má zákonný nárok na úhradu trov, však nemusí bezpodmienečne znamenať, že tieto trovy aj v každom prípade reálne vymôže v takom rozsahu, ako očakáva a v konečnom dôsledku môže nastať stav, keď nebudú uspokojené všetky nároky súdneho exekútora pri výkone exekúcie. Riziko, ktoré súdny exekútor nesie, je odôvodnené a do značnej miery kompenzované jej v podstate monopolným postavením pri výkone exekúcie (porovnaj Nález ÚS SR sp.zn. IV. ÚS 15/2012 zo dňa 03. 04. 2012). Ak teda dochádza k ukončeniu exekúcie iným spôsobom než vymožením a trovy exekúcie má hradiť oprávnený, sťažnostný súd považuje len za správne, že zákonodarca povinnosť oprávneného nahradit' trovy súdneho exekútora obmedzil na náhradu výdavkov a nie aj na náhradu odmeny, na ktorú nárok mohol súdnemu exekútorovi v priebehu exekúcie vzniknúť.

17. Taktiež treba zdôrazniť, že odmena prináleží súdnemu exekútorovi za vykonanie určitej činnosti, t.j. za vykonanie exekučnej činnosti, takže súdny exekútor si nemôže nárokovať vyplatenie odmeny za niečo, čo nevykonal resp. za činnosť, ktorú nevykonal (porovnaj napr. uznesenie ÚS SR sp.zn. II. ÚS 241/2011 zo dňa 02. 06. 2011). V tejto súvislosti tak sťažnostný súd poukazuje na to, že suma

24,-Eur, z ktorej si súdny exekútor uplatnil odmenu, nebola vymožená súdnym exekútorom a ani nebolo preukázané, že by túto sumu povinný pod vplyvom exekúcie uhradil priamo oprávnenému. Ako oprávnený totiž uviedol, táto suma bola zohľadnená v rámci iného vyrovnania po vykonaní ročného zúčtovania, a preto vyúčtovanie odmeny za toto plnenie sťažnostný súd považuje za viac ako sporné.

18. Žiada sa doplniť, že v prípade, ak by súdny exekútor zastavil exekúciu a v rámci exekúcie by došlo k vymoženiu časti nároku súdnym exekútorom, súdny exekútor by mal nárok na trovy exekúcie len v rozsahu 60,- Eur + DPH (§ 198 ods. 2 Exekučného poriadku) resp. s účinnosťou od 01. 01. 2024 len v rozsahu 100,-Eur + DPH, do ktorých by sa započítala aj vymožená odmena. Ak by teda súdny exekútor v rámci exekúcie čiastočne vymohol od povinného na svoje trovy sumu prevyšujúcu náhradu paušálnych výdavkov, pri zastavení exekúcie by už od oprávneného nemal nárok na žiadnu náhradu. Ak by vymožená odmena neprevyšovala náhradu paušálnych výdavkov, tak je podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku potrebné použiť pravidlo započítania a z celkového nároku na trovy exekúcie (t. j. 72,-Eur alebo 120,-Eur) odpočítať sumu, ktorú si súdny exekútor pred zastavením exekúcie ponechal na svoje trovy podľa § 60 Exekučného poriadku. Presentovaný výklad sťažnostného súd k § 198 ods. 2 Exekučného poriadku už bol vyjadrený i vo viacerých rozhodnutiach tunajšieho súdu (napr. sp. zn. 79Ek/1567/2019 z 19. 03. 2020, sp. zn. 6Ek/44/2017 z 06. 04. 2020, sp. zn. 76Ek/44/2017 z 06. 04. 2020, sp. zn. 29Ek/368/2019 z 27. 01. 2022 či sp. zn. 73Ek/930/2021 z 14. 07. 2022, 59Ek/1086/2018 z 25. 01. 2023) a bol aprobovaný aj uznesením ÚS SR sp. zn. II. ÚS 315/2023 z 14. 06. 2023.

19. Týmito úvahami tak súd prvej inštancie dospel k záveru, že uznesenie vyššej súdnej úradníčky je vecne správne, a preto sťažnosť súdneho exekútora proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 7Ek/2044/2021 zo dňa 07. 06. 2024 ako nedôvodnú zamietol.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).